

РЕШЕНИЕ

№ 2232

гр. София, 05.07.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 17.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **2359** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 211к от Закона за митниците във връзка с чл. 156 - 161 от ДОПК.

П. Г. Д. от гр. Д., ул. „Р К.” № 16, оспорва Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № С 34/ 16.11.2009 г., издадено от началника на М. К., понастоящем закрыта, потвърдено с решение № 67/ 10.02.2010 г. на директора на Агенция „Митници”, с което оспорващият е задължен да заплати по митнически манифест № ВГ 005500/498/1 от 18.02.2008 г. ДДС в размер на 7594,82 лв, заедно с дължимата лихва, считано от датата на възникване на задължението – 18.02.2008 г., до датата на заплащането му.

В жалбата е въведено оплакване, че актът е издаден въз основа на Решение № 4409 0083/ 14.05.2009 г. на началника на М. К., което не е влязло в сила. Изложено е, че декларирането на стоката – употребяван пътнически автомобил, за поставянето ѝ под митнически режим, е извършено с митнически манифест от 18.02.2008 г. След представяне на митническа декларация T2L №000566/SM21/ 30.01.2008 г. автомобилът е освободен и митническият манифест е закрит служебно, тъй като ЕС има споразумение за сътрудничество и митнически съюз със С М, по силата на което стоките, внасяни от тази страна, имат статут на общностни. Подателят на оспорването счита, че вече приключен режим внос не може да бъде подлаган на последваща проверка по документи и да се начислява със задна дата ДДС. Сочи, че с освобождаването на стоката е налице стабилен административен акт, а последващото пререшаване на въпроса означава по един случай да са налице две взаимно изключващи се решения на администрацията. Настоява, че след като С М е част от

митническата територия на Общността, § 1, т. 4 от ДР на ЗДДС не може да намери приложение. В оспорването са изложени възражения, касаещи производството по издаване на решение № 4409 0008/ 14.05.2009 г. на началника на М. К., за началото на което Д. не е уведомен и не са му съобщавани съставяните в рамките му актове на митническите органи.

Искането до съда е за отмяна на постановлението и на административния орган да бъде указано по какъв начин да решава сходните случаи.

Ответникът, началникът на М. Ю., чрез процесуален представител, оспорва жалбата по съображения, че постановлението е издадено от компетентен митнически орган, в предписаната от закона форма, при спазване на специалните правила на ЗМ.

Заинтересованата страна Н. е на становище за неснователност на оспорването.

Жалбата е подадена от надлежна страна срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност. Постановлението е съобщено на Д. на 25.11.2009 г., който го оспорил пред директора на РМД С. на 03.12.2009 г. По делото не са посочени доказателства на коя дата преписката е постъпила в решаващия орган – директора на Агенция Митници, нито за датата, на която на оспорващия е съобщено потвърждаващото ППСПДВ решение. При данните за депозиране на жалбата чрез пощенски оператор на 02.03.2010 г., същата е допустима.

От фактическа страна се установява:

На 18.02.2008 г. с митнически манифест № BG 005500/498/1 Д. представя пред М. К. употребяван пътнически автомобил марка БМВ Х63, внос от С М. Съобразно декларация Т2 № 000566SM 21 от 30.01.2008 г. стоката е освободена от митнически формалности и цитираният митнически манифест е закрит служебно под № 18/ 2008 г. от Регистъра.

На 18.02.2008 г. пред компетентното митническо учреждение е депозирана акцизна декларация за автомобили № 9400 0033/ 18.02.2008 г. и е заплатен акциз в размер на 4725 лв. След проверка на плащането от отдел „Приходи” то е заведено под № 51818/ 18.02.2008 г.

На 22.04.2008 г. директорът на Агенция Митници отправил до директорите на РМД и началниците на митници указания относно допускане до крайна употреба на стоки с произход С М и А. В тази връзка е извършена последваща проверка по документи на стоката, представена с цитирания митнически манифест, в хода на която е констатирано, че автомобилът е освободен от мито, но подлежи на облагане с ДДС на основание Споразумение за сътрудничество и митническият съюз, подписано в Б на 16.12.1991 г. /решение на Съвета на ЕС 2002/245/ЕО/. Изготвен е протокол на 13.05.2009 г., с която е определена тарифна позиция на стоката съгласно „Тарик”; дата на възникване на вносно митническо задължение 18.02.2008 г.; митническа стойност 33 241,11 лв съгласно чл. 35 от ЗМ; нулева ставка на митото; държавни вземания, сред които ДДС в размер на 7594,82 лв.

На 14.05.2009 г. ответникът издава решение № 4409 0083, с което, възпроизвеждайки изложените факти, определя тарифна позиция на превозното средство, дата на възникване на митническото задължение, митническа стойност, ставка на митото /нулева/ и задължения по ДДС 7594,82 лв заедно с дължимата лихва от 18.02.2008 г. до датата на плащане, и разпоредил дължимите държавни вземания да бъдат взети под отчет. Същевременно до Д. е отправено уведомление по чл. 206г., в което е обозначено вземане под отчет на задължението за внасяне на ДДС под № 1949/ 14.05.2009 г. Недоволен от акта, Д. го оспорил пред директора на РМД С.. Видно от писмо изх. №

4409 0083 от 29.05.2009 г. на ответника, жалбата по реда на чл. 85 от АПК е изпратена до горестоящия административен орган на 29.05.2009 г. С писмо от 13.10.2009 г. Директорът на РМД С. уведомява началника на М. К., че решение № 4409 0083/ 2009 г. следва да се счита мълчаливо потвърдено, като до датата на писмото в РМД С. не е постъпила жалба до административния съд.

ППСПДВ № С 34 е издадено на 16.11.2009 г., съобщено е на Д. на 25.11.2009 г., който го оспорил пред директора на РМД С. на 03.12.2009 г. С решение № 67/ 10.02.2010 г. ответникът потвърдил акта.

При така установените факти съдът намира от правна страна следното:

Съгласно чл. 160, ал. 1 от ДОПК, приложим в настоящето производство по силата на препращащата норма на чл. 211к от ЗМ, съдът преценява законосъобразността на оспорения акт като изследва дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са приложимите процесуални и материалноправни разпоредби.

Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № С 34/ 16.11.2009 г., е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 211а от ЗМ – началника на М. К. /постоящем закрыта/, в чийто район е възникнало неплатеното митническо задължение за ДДС. При издаването му са спазени изискванията за форма и съдържание по чл. 211в, ал. 1 от ЗМ. Съгласно чл. 211а от ЗМ постановленията за принудително събиране на публични държавни вземания са индивидуални административни актове, които се издават от началника на митницата, в чийто район е възникнало неплатеното в срок задължение, с които се установяват митнически задължения и други публични вземания. За издаването на ППСПДВ е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки: 1. възникнало митническо задължение; 2. уведомление по реда на чл. 206, ал. 1 от ЗМ за размера на дължимите митни сборове и ДДС и 3. неизпълнение на задължението в срока за доброволно изпълнение. Относно преценката на първата от тези предпоставки е спорът по делото.

Както бе посочено, с представянето на декларация № Т2 № 000566SM 21 от 30.01.2008 г. се установява общностният произход на внесената стока, а оттук и нулевата ставка на митото. Съгласно чл. 16, ал. 3 от ЗДДС внос на стоки е и въвеждането на общностни стоки на територията на страната от трети страни или територии, които са част от митническата територия на Общността. Легалната дефиниция за трета страна е дадена в § 1, т. 4 от ДР на ЗДДС - такава е всяка територия, различна от територията на държавите членки.

Разпоредбата на чл. 54, ал. 2 от ЗДДС определя, че когато не възниква задължение за заплащане на вносни митни сборове на територията на страната при внос на стоки по чл. 16, ал. 3, данъчното събитие възниква и данъкът става изискуем на датата, на която се приключват митническите формалности. Компетентността да установят задължение по ЗДДС чрез начисляване на данъка е предоставена на митническите органи, като съобразно чл. 56 от ЗДДС размерът се взема под отчет по реда, определен за митническо задължение.

В настоящия случай представянето на стоката е извършено с с митнически манифест № BG 005500/498/1, който е закрит служебно.

Документалният контрол на придружаващите стоката документи при декларирането по реда на чл. 68 и сл. от ЗМ е по преценка на митническите органи по чл. 74 от ЗМ. Когато такава не е извършена при приемането на декларацията, основание за прилагане на съответния режим са данните, обявени в нея съгласно чл. 77, ал. 2 от ЗМ. Тази проверка е предоставена на преценката на митническите органи именно защото чл. 84

допуска такава и след като бъде разрешено вдигане на стоките, което е сторено в конкретния случай

Във връзка с указания на директора на Агенция Митници в рамките на последващия документален контрол е установено, че при допускането за крайна употреба в Република Б митническото оформяне е следвало да бъде извършено с ЕАД, в първото подразделение на чиято клетка 1 да се попълни код СО, а в клетка 37 – код на режим 49. При това положение не може да се приеме, че декларирането на автомобила за поставяне под режим е извършено с митническия манифест. Последващият контрол е извършен с цел проверка дали са предпоставките за ползване на преференциите по Споразумение за сътрудничество и митнически съюз, подписано в Б на 16.12.1991 г. /Решение на Съвета на ЕС 2002/245/ЕО/.

Преди да бъде издаден оспорваният акт, митническият орган се е произнесъл с решение, с което е определил тарифна позиция на превозното средство, дата на възникване на митническото задължение, митническа стойност, ставка на митото /нулева/ и задължения по ДДС 7594,82 лв заедно с дължимата лихва от 18.02.2008 г. до датата на плащане. Едновременно с това е отправил уведомление до Д. за тези обстоятелства по реда на чл. 206 от ЗМ. По съвременно подадената до горестоящия административен орган жалба срещу решението не последвало произнасяне на директора на РМД, поради което съдът приема, че актът е влязъл в сила. Изводът се подкрепя както от писмото на горестоящия орган и заявления с него отрицателен факт – че не е постъпвала жалба срещу решението, адресирана до административния съд, така и от пасивната процесуална позиция на Д., който, след като му бе указано изрично, не посочи доказателства решение № 4409 0083/ 14.05.2009 г. на началника на М. К. да е отменено с влязъл в сила акт. Пропускът на жалбоподателя да оспори засягащия го акт, потвърден чрез произнасяне на горестоящия орган, не може да бъде саниран в настоящето производство. Поради това съдът не дължи произнасяне допуснал ли е органът нарушение на процесуални норми при издаване на решението, въведено като фактическо основание в оспорваното постановление.

При горния анализ съдът приема, че ППСПДВ № С 34/ 16.11.2009 г. е издадено от компетентен орган, в нужата форма, при спазени процесуални разпоредби, а материалният закон е приложен правилно.

При този изход на спора на ответника се следват разноските по делото, но съдът не е властен да ги присъди при липса на заявено искане.

Воден от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на П. Г. Д. от гр. Д., ул. „Р К.” № 16, срещу Постановление за принудително събиране на публични държавни вземания № С 34/ 16.11.2009 г., издадено от началника на М. К., потвърдено с решение № 67/ 10.02.2010 г. на директора на Агенция „Митници”.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението на страните за изготвянето му чрез връчване на преписи.

СЪДИЯ:

